

ренъ, когато дошли московците. Навърно това ще да е било къмъ 1774 год. въ време на войната на Екатерина II сътурците и сключванието на «Кючукъ—Кайнарджийския миръ».

Презъ последното столѣтие градът е игралъ важна роля по черковниятъ въпросъ и комитетски тъ организаци. Видни дѣйци, които сѫ вземали живо участие по тѣзи движения, сѫ: Цеко Вълчевъ, Икономъ Христо Ивановъ, Андрей Лулчевъ, Михаилъ Симидовъ, Христо Симидовъ, Дѣдо Микуцъ и др.

Градът Орѣхово е разположенъ на дѣсния брѣгъ на р. Дунавъ — на стрѣмно място. Той се намира на 400 к. м. на западъ отъ Силистра (източната граница) и на 150 к. м. на изтокъ отъ гр. Видинъ (западната граница). На лѣвиятъ брѣгъ на Дунава, срѣщу Орѣхово, е разположенъ ромънскиятъ градецъ Пикетъ. Мѣстоположението на Орѣхово е стрѣмно съверно и къмъ Дунава съ наклонъ при дължина $1\frac{1}{2}$ к. м. и възлиза 200 метра. Къщите му сѫ разхвѣрлени на нѣколко баира, които тукъ — тамъ се прѣсичатъ отъ дѣлбоки дерета. Най-високиятъ баиръ на градътъ е 220 метра надъ морското равнище; Дунава — 29 метра; градския площадъ «Дундуковъ» — 101 м., а III класното мѣжско училище — 125 м. Въ градътъ има една огнена воденица, една на вѣтъръ и нѣколко на Дунава. Градътъ е изложенъ най-много на съверния вѣтъръ — всѣки трети денъ е вѣтровитъ, споредъ наблюденията. Климатъ е остъръ и променливъ. Района на градътъ е поле съ около 26,000 декара пасище. Водата за пие е недостатъчна и не толкозъ чиста. Добитъкътъ се пои на Дунава. Близки села до града сѫ: Лѣсковецъ на 4 к. м. на изтокъ, Села-